

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ „ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР“

ФАКУЛТЕТ „МЕЖДУНАРОДНА ИКОНОМИКА И АДМИНИСТРАЦИЯ“

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Иван Величков Иванов,
преподавател в Европейски политехнически университет –
гр. Перник

на дисертационния труд на
проф. д-р инж. Красимир Иванов Ениманев
на тема: **„Инфраструктурна осигуреност на устойчивото
развитие“**

Представен за придобиване на
научната степен „Доктор на науките“
по професионално направление 3.7 „Администрация и
управление“ и докторска програма „Организация и управление
извън сферата на материалното производство“

София, 2014 г.

Настоящата рецензия, за предложената от проф. д-р Ениманев дисертация за „Доктор на науките“, е съобразена с изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и Вътрешните правила за развитие на академичния състав във Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“.

Дисертационният труд представен от Красимир Ениманев на тема „Инфраструктурната осигуреност на устойчивото развитие“ е един оригинален, обемист и много сериозен критичен анализ на състоянието и ефективността на управлението и регулирането на устойчивото развитие при гарантирана инфраструктурна изграденост и осигуреност.

Резултатите от икономиката и управлението е тема винаги актуална, но при сегашните условия става съдбовен проблем. Дисертантът много точно и обосновано посочва обективните причини, които правят темата толкова съвременна и значима, както и нейната степен на разработеност след коренните промени в глобален и национален мащаб. Тези няколко най-обща съображения определят тематиката на дисертационния труд на проф. д-р инж. Ениманев като много важна и актуална, полезна за днешния и перспективна за утрешния ден. Икономиката ни не постигна и 1% ръст за 2013 г., а Република България отново е на последно място по доходи и производителност в ЕС. Нещо повече, сега след празниците се твърди, че България изостава по растеж и от държавите в Централна и Източна Европа, и тя е страната с най-голям ръст от изпадналите в несъстоятелност фирми за 2013 г. (840 от всички около 400 000).

Проф. д-р инж. Красимир Ениманев е преподавател в Русенски университет „Ангел Кънчев“ и във ВСУ „Черноризец Храбър“. В своето професионално развитие придобива добър опит

и професионален капацитет, който му позволява да поеме отговорността да изследва, анализира и оценява избрания научен проблем и като резултат от този сериозен научен труд да предложи конкретни изводи и препоръки. Акцентът той основателно поставя върху проблема „инфраструктурна изграденост“ и „инфраструктурна осигуреност“ за устойчиво развитие, който той педантично разработва в седем параграфа. На този фактор се отделя голямо внимание сега в почти всички документи на ЕС и се определят големи фондове за неговото решаване, развитие и ефективно използване.

С работата си в направление научноизследователска дейност проф. д-р инж. Красимир Ениманев показва много добри умения за изследване, анализ и оценка, за формулиране и решаване на научни проблеми и задачи.

Структурата на дисертационния труд има „класически формат“ – въведение, три глави, заключение и библиографска справка, 11 таблици и 32 графики. Общият обем е 425 страници. В удачно структурираната разработка с логическа последователност се изследват същностни методически и процедурни аспекти на проблема. Дисертантът прилага автореферат и справки за приносите с теоретичен и практико-приложен характер.

За задълбоченото и изчерпателно изясняване на избраната тема много спомага стройния план на изследването, като се следва логическата последователност на цел, задачи, ограничения, допускания, предмет, подход и методи на изследването. Положително трябва да се оценят изследователската и практико-приложната цели с конкретизираните научноизследователски задачи на изследването.

Преди конкретната оценка на представената дисертация ще посоча няколко нейни общи характеристики:

Първо: дисертационния труд е посветен на една много актуална и особено полезна за наукознанието и практиката тема, което бе подробно посочено още в началото на рецензията. По мое мнение авторът е отделил необходимото внимание както на степента на разработеност на проблема, така и на неговата актуалност. Темата на дисертацията е кратко, ясно и точно формулирана и аргументирано избрана.

Второ: Изследването на актуалните аспекти в разглежданата проблематика е научно и фактологически обосновано. В резултат на последователен анализ дисертантът извежда и аргументира интересни и аналогични тези. След анализ и оценка на състоянието на проблема много конкретно и точно се изясняват теоретичните основи на необходимите оперативни способности. В представения труд той умело използва интердисциплинарния и комплексен подход, като привлича в необходима степен знания и умения от 235 източника (203 на кирилица и 32 на латиница), от които повечето са цитирани в дисертационното изследване. Използваните литературни източници са структурирани в 4 раздела: нормативни документи на български език общо 74, разработки на чужд език 32, специализирана литература – 129 и публикации в интернет – 9.

Трето: Много добро е познаването на предметната област, която е в рамките на научната специалност „Организация и управление извън сферата на материалното производство“.

Към основния текст е приложен богат информационен масив и точен списък на използваните документални и научни източници на български, руски и английски език. Всичките тези помощни, справочни, информационно аналитични материали и документи са много добре използвани при обосновка на тезите на автора в представения дисертационен труд.

Избраният начин на цитиране следва един от утвърдените в науката подходи, а събраната емпирична информация е обработена професионално, достъпно и разбираемо, като красиво и нагледно е представена. Рядко се предлага дисертационен труд с толкова много фактология, методика на изследване и изчисления, за да се стигне до точни и безспорни резултати, мотивиращи и ефективни решения и действия, когато основно става дума за знания и опит. Чудесни, точни и впечатляващи са използваните фигури в текста.

Всичко това говори, че докторантът добре познава предметната област и може да има приноси за нейното развитие. Той притежава много богата и научна осведоменост относно направените до сега изследвания и съответните публикации в дисертационната материя. Познава, цитира, анализира, оценява позициите на наши и чуждестранни автори, което прави с уважение и научна добросъвестност. Извежда и включва в своите разсъждения и обобщения идеи и разбирания на други изследователи без да напуска или принизява спецификата на своята изследователска цел и задачи.

Четвърто: Методиката и методологията на изследването са правилни и много добри. Като акцентира специално върху това, докторантът избира методика на изследване, формулираща основния и съвременния инструментариум на моделната методология на изследване и анализ.

Тази методика е естествена и логична за подобни случаи, защото може да даде и дава отговор на предвидените и изпълнени в дисертацията изследвания и анализи. Теоретичните обобщения се правят на основата на проведените проучвания и апробации на знания и опит, които се описват и оценяват в последните две глави и се използват за формиране модел на система за извличане

и използване на опити от управлението и регулирането на икономическите и социалните процеси в устойчивото развитие. Докторантът е преминал през много институции, за да се уточнят както целите и задачите, така и много понятия, на които се прави конкретизация.

Пето: Предложената за становище дисертация има безспорно сериозна практико-приложна стойност и е самостоятелно научно-приложно изследване. Като цяло разработката се характеризира с логичност на изложението и относителна задълбоченост на направените изследвания и изводите от тях.

Тук ще използвам и **кратка формална характеристика на дисертационния труд.**

Въведението убедително, аргументирано и точно въвежда в темата, показва необходимостта от нейната разработка с точна цел, задачи и подходи, с конкретната и аргументирана теза, конкретизирана с подтезите, осмислили цялата разработка.

Глава първа предлага „**изходната концепция на изследването и разработката**“, която в седем параграфа обосновава приоритетните аспекти на изследвания проблем. Основателно мога да твърдя, че тук сериозен принос са разработките на докторанта за понятието и процеса „устойчиво развитие“, както и на тяхната правна уредба на основата на подробен документален анализ; на инфраструктурата като база, инструмент и важен фактор за устойчиво развитие при съпътстващите го риск и рискови фактори; единствено тук се изяснява ролята и отговорността на териториалната администрация за инфраструктурна осигуреност на устойчивото развитие.

Глава втора изследва в шест, с висока научна стойност, параграфа, проблемът „инфраструктурна изграденост и инфраструктурна осигуреност за устойчиво развитие“. Специално искам да насоча вниманието в рецензията към методичния инструментариум за изследване и анализ на инфраструктурата и инфраструктурната осигуреност, както и конкретно към използване на проектите в това направление.

Глава трета разработва насоки и перспективи за инфраструктурна осигуреност на устойчивото развитие, реалният ръст в ролята и приноса на този фактор и най-вече организацията и управлението на тези осигурявания в административно-териториалните единици от областите и общините на Североизточен регион и конкретно на област с център Русе. Трябва да се адмирира проявеното желание за по-тясно обвързване тук на теорията и практиката, както и на предложенията някои практически несъвършенства да бъдат отстранени.

Заключението е естествен завършек на дисертационния труд. В него се потвърждава реализирането на поставената цел и задачи. Формулирани са основните изводи от проведеното изследване и произтичащите от тях препоръки, които могат да бъдат използвани за усъвършенстване на националната методология за определяне на необходимите оперативни способности. Заявената основна теза е доказана, а с извършените конкретни теоретични и приложни изследвания се доказват и заявените от докторанта подтези.

Приложената справка за приносите в дисертацията е конкретна. Тя маркира добросъвестно в избраната структура и логика основните теоретични и практико-приложни приноси постановки на автора в труда. Приемам основните приноси така,

както ги е формулирал докторантът и бяха прецизирани след обсъждането и при доработката на дисертацията.

Не установих плагиатстване и приемам, че дисертационния труд, както и научно-приложните приноси в него са лично дело на докторанта.

Той има 18 публикации по темата – обемист монографичен труд, две студии, 15 научни доклади и статии. Те съдържат основните тези и приноси на дисертацията и по същество са самостоятелни или с колегиален екип научно-приложни разработки.

Авторефератът представя същностните моменти на дисертационния труд. Той е разработен на високо ниво и много добре отразява цялостното съдържание на дисертационния труд, неговите качества и приложна стойност. Осъществени и спазени са всички изисквания на Закона за научните степени и звания.

Направените при обсъждане в катедрата и хабилитационния съвет на университета критични бележки и препоръки са уважени – отчетени и съобразени. Редактиран, конкретизиран, прецизно трудът е доработен. Специално искам да подчертая актуализацията на дисертационния труд с най-новите нормативни документи и публикации по проблема.

Общото положително впечатление от работата на **проф. д-р инж. Красимир Ениманев** по избрания проблем дава основание за **категорична положителна оценка**. Представената за рецензиране и становище, солидна научна разработка покрива нормативните изисквания за „Доктор на науките“.

Заклучение

Въз основа на всички направени констатации в настоящата рецензия и като имам аргументирано основание да дам положителна оценка на обсъждания дисертационен труд **„Инфраструктурна осигуреност на устойчивото развитие“**, както и комплексната оценка на докторанта **проф. д-р инж. Красимир Ениманев**, предлагам на научното жури да вземе решение да му бъде присъдена научната степен **„Доктор на науките“** по професионално направление 3.7 „Администрация и управление“ и докторска програма „Организация и управление извън сферата на материалното производство“.

София,
23.09.2014 г.

Рецензент:
(проф. д-р Иван Величков)